

20.04.2015r.

Trybunał Konstytucyjny
w Warszawie

Al. J. Ch. Szucha 12 A
00-918 Warszawa

Strona skarżąca: S G

Orzeczenie naruszające konstytucyjne prawa strony skarżącej:
Postanowienie Sądu Okręgowego w K z dnia stycznia 2015 r., sygn. akt.
doręczone stronie wraz z uzasadnieniem w dniu 26 stycznia 2015r.

Uczestnicy postępowania:
M Spółka Akcyjna w G

SKARGA KONSTYTUCYJNA

W imieniu własnym działając na podstawie art. 79 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483) oraz na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643 z późn. zm.) wnoszę o stwierdzenie, że przepisy art. 777 § 1 pkt 1) prim k.p.c. stwierdzający, że orzeczenie referendarza sądowego jest tytułem egzekucyjnym, art. 781 § 1 prim k.p.c. stanowiący, że klauzulę wykonalności może nadać referendarz sądowy, a nadto, że referendarz sądowy może nadać klauzulę wykonalności orzeczeniu wydanemu przez referendarza sądowego, a nie tylko tytułowi egzekucyjnemu pochodzącemu od sądu, art. 767 3a k.p.c. stwierdzający, że wniesienie środka zaskarżenia nie powoduje dewolutywności, ani suspensywności, gdy postanowienie referendarza sądowego uzyskuje klauzulę wykonalności, a nobilituje orzeczenie referendarza sądowego do mocy orzeczenia sądu pierwszej instancji, a sąd rejonowy do roli sądu drugiej instancji orzekający o utrzymaniu w mocy albo zmianie wykonalnego już postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności zaopatrzonego w klauzulę wykonalności są niezgodne z przepisami art. 31 ust. 3. i art. 32 ust. 1. naruszają zasady równego traktowania i proporcjonalności, z art. 76, gdyż nie chronią konsumentów przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi, z art. 77 ust. 2, ponieważ zamykają drogę sądową do dochodzenia naruszonych wolności i praw, z art. 45 bo

wykluczają realizację prawa do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy przez niezależny, bezstronny i niezawisły sąd powszechny oraz z przepisami art. 175 ust. 1., art. 177, z art. 176 ust. 1. oraz z art. 178 ust. 1., art. 179, z art. 180 stanowiącymi, że wymiar sprawiedliwości sprawują sądy powszechne w co najmniej dwuinstancyjnych postępowaniach i niezawisli, nieusuwalni sędziowie podlegający tylko ustawom powoływani przez Prezydenta Rzeczypospolitej, a nie referendarze sądowi nie wykonujący zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości, a przez referendarzy sądowych wydawanie orzeczeń jest niezgodne z przepisami art. 2, z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, gdyż narusza zasady demokratycznego państwa prawnego, nie jest działaniem na podstawie prawa, ani w granicach prawa.

Na podstawie art. 24 ust. 2 zd. drugie ustawy o Trybunale Konstytucyjnym strona skarżąca wniosła o orzeczenie od M Spółka Akcyjna w G zwrotu kosztów postępowania przed Trybunałem także w przypadku nieuwzględnienia skargi konstytucyjnej.

Określenie podstaw skargi konstytucyjnej:

1. Zdaniem strony skarżącej postanowienie Sądu Okręgowego w K z dnia stycznia 2015r. sygn. akt: odrzucające zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w N z dnia października 2014r. sygn. akt: , którym odrzucone zostało zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia września 2014 roku, sygn. akt: utrzymujące w mocy postanowienie Referendarza Sądowego z dnia lipca 2014r., sygn. akt o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr wystawionemu przez M S.A. z siedzibą w G naruszyło prawa i wolności konstytucyjne wynikające z powołanych wyżej przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej powoływanej w dalszej treści skargi jako "Konstytucja RP".

2. Z wydaniem oznaczonego postanowienia Sądu Okręgowego z dnia stycznia 2015r. strona skarżąca łączy naruszenie prawa do rozpoznania zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Rejonowego w N wydanego w formie Postanowienia Referendarza Sądowego z dnia lipca 2014r, sygn. akt: o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przez M Spółkę Akcyjną w G w dniu czerwca 2014r., naruszenie prawa do równego traktowania (art. 32 Konstytucji RP), gdyż postanowienie uznające wierzytelność, wymagalną wierzytelność wydane zostało na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego bez przeprowadzenia postępowania rozpoznawczego w związku z zasadą państwa prawa (art. 2 Konstytucji RP) i wywodzoną z tej zasady zasadą zaufania do organów państwa, zasadą przyzwoitej legislacji oraz zasadą praworządności (art. 7 Konstytucji RP).

3. Zastosowanie przez Sąd Okręgowy w K przepisu art. 767 3a k.p.c. i przyjęcie z powołaniem na przepis art. 370 k.p.c. że wniesione przez Skarżącego zażalenie jest niedopuszczalne spowodowało:

- utrzymanie w mocy postanowienia Sądu Rejonowego z dnia września 2014r. sygn. akt: utrzymującego w mocy postanowienie Referendarza Sądowego z dnia lipca 2014r. o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu co narusza przepisy art. 77 ust. 2., art. 32 ust. 1., art. 76, art. 45 Konstytucji RP w związku z art. 2, art. 7 Konstytucji RP. Rozpatrzenie sprawy należy do sądu powszechnego wyposażonego w konstytucyjne gwarancje niezawisłości i nieusuwalności – art. 176 ust. 1. art. 180 ust. 1. które nadane Sędziom pozwalają dopiero po myśli art. 175 ust. 1. , art. 177 Konstytucji RP realizować wymiar sprawiedliwości w Rzeczypospolitej Polskiej. Natomiast referendarze sądowi nie są niezawisli, nie mają zagwarantowanej bezstronności. Nie posiadają

umocowania do sprawowania wymiaru sprawiedliwości, nie są uprawnieni do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości;

- utrzymanie w mocy postanowienia z dnia września 2014r. wydanego w jednej (w pierwszej instancji) przez Sąd Rejonowy utrzymującego w mocy Postanowienie Referendarza Sądowego z dnia lipca 2014r. co oprócz wyżej powołanych przepisów Konstytucji RP spowodowało też naruszenie przepisu 176 ust. 1. Konstytucji RP. Przyjęcie przedmiotowego w sprawie postanowienia Referendarz Sądowego z dnia lipca 2014r. jako podstawy do orzekania przez konstytucyjnie uprawniony Sąd Rejonowy z powołaniem na przepis art. 767 3a k.p.c. - że ma moc postanowienia sądu powszechnego - stanowi o oczywistej sprzeczności ostatnio wymienionego przepisu z powołanymi w niniejszej skardze przepisami Konstytucji RP. Orzekanie przez Sąd Rejonowy o postanowieniu Referendarza Sądowego - uzyskanego sprzecznie z prawem j.w. - , na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia września 2014r. przenosi wszystkie skutki niezgodności z przepisami Konstytucji zarzucone wyżej podanemu orzeczeniu wydanemu przez Referendarza Sądowego.

Oczywiście sprzecznym z rzeczywistym stanem sprawy jest powołanie na orzekanie jako sądu drugiej instancji i na przepis art. 397 § 2 k.p.c, gdy nie powstało konstytucyjnie uprawnione orzeczenie Sądu pierwszej instancji. Odrzucenie przez Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia października 2014r. zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia września 2014r. utrzymujące w mocy postanowienie Referendarza Sądowego z dnia lipca 2014r. bez rozpoznania środka zaskarżenia pozbawiło Skarżącego rozpoznania sprawy przez Sąd Okręgowy jako sąd drugiej instancji. Odrzucenie zażalenia postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia stycznia 2015r. sygn. akt: potwierdza zarzut sprzeczności z przepisem art. 176 ust. 1 Konstytucji RP. Przeprowadzone w sprawie postępowanie nie było co najmniej dwuinstancyjne.

Postanowienie Sądu Okręgowego w K z dnia stycznia 2015 r. oraz poprzedzające jego wydanie postanowienie Sądu Rejonowego z dnia października 2014r. wydane zostały na podstawie przepisów niezgodnych z Konstytucją RP. Takie działanie Sądu Okręgowego spowodowało, że orzeczenie naruszyło prawa i wolności określone w Konstytucji RP:

- 1) naruszono prawo do sprawiedliwego rozpoznania sprawy przez bezstronny, niezawisły sąd w co najmniej dwuinstancyjnym postępowaniu sądowym,
- 2) naruszyło zasadę równości oraz zasadę proporcjonalności w ten sposób, że zaskarżone w sprawie postanowienie Sądu Rejonowego z dnia lipca 2014r. w przedmiocie wierzytelności uznanej za wymagalną wydane zostało na podstawie jedynie bankowego tytułu egzekucyjnego z pominięciem sądowego postępowania rozpoznawczego, klauzula wykonalności nadana została nie tytułowi egzekucyjnemu, który pochodziłby od sądu, lecz nadana została postanowieniu Referendarza Sądowego; nadto przez Referendarza Sądowego w tej samej osobie Referendarza Sądowego, który wydał postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, podczas gdy inne strony postępowań sądowych korzystają z orzeczeń niezawisłych bezstronnych sądów powszechnych ukształtowanych w co najmniej dwuinstancyjnych postępowaniach, a ewentualne klauzule wykonalności nadawane są tytułom egzekucyjnym pochodzącym od sądu powszechnego, a nie od referendarzy sądowych. Tym bardziej, że wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2015r, sygn. akt: P 45/12 Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 96 ust. 1 i art. 97 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2015r. poz. 115) są niezgodne z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. 2015 poz. 559).
- 3) naruszono zasadę zaufania do organów państwa wywodzoną z zasady państwa prawnego poprzez umożliwienie Wnioskodawcy czerpania korzyści ze sprzecznych z

przepisami Konstytucji RP powołanych w skardze konstytucyjnej przepisów postępowania cywilnego pozwalającym bankom orzekać we własnych sprawach przez wystawianie bankowych tytułów egzekucyjnych, referendarzom sądowym umożliwienie nadawanie klauzul wykonalności bankowym tytułom egzekucyjnym i na umieszczanie klauzul wykonalności na swoich własnych postanowieniach o nadaniu klauzul wykonalności bankowym tytułom egzekucyjnym, mimo nawet wniesienia skarg na postanowienia referendarzy sądowych, a sądom na odrzucanie środków zaskarżenia od postanowień sądów rejonowych w sprzeczności z przepisami Konstytucji przez przyjęcie, że są sądami drugiej instancji, choć nie są sądami drugiej instancji, tym bardziej, że nie wydane zostały orzeczenia w pierwszej instancji przez konstytucyjnie umocowane sądy powszechne.

Niezgodności z przepisami art. 2, art. 32 ust. 1. zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji przepisu art. 95 ust. 1. ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe Trybunał Konstytucyjny orzekł już w wyroku z dnia 15 marca 2011r, sygn. akt: P 7/09 (Dz. U. Nr 72/2011 poz. 388).

4) naruszono zasadę przyzwoitej legislacji wywodzoną z zasady państwa prawnego poprzez takie skonstruowanie norm postępowania cywilnego, że jednej osobie, osobie Referendarza Sądowego nadane zostały uprawnienia do nadawania klauzuli wykonalności i umieszczania klauzuli wykonalności na postanowieniach przez siebie samych wydawanym, mimo tego, że referendarze sądowi nie wykonują zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości, a nadto uprawnienia do nadawania klauzuli wykonalności bankowym tytułom egzekucyjnym, podczas gdy wystawianie przez banki bankowych tytułów wykonawczych jest niezgodne z przepisami konstytucji i nie stwierdza wymagalnych zobowiązań.

5) naruszono zasadę sprawiedliwości społecznej wywodzoną z zasady państwa prawnego poprzez niesprawiedliwe zróżnicowanie sytuacji uczestników postępowania w ten sposób, że jedni z nich korzystają z dwuinстанcyjnych postępowań przed sądami powszechnymi, a inni jak Uczestnik zdani zostali na postanowienie Referendarza o umieszczeniu klauzuli wykonalności, na postanowienie Referendarza o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi wykonawczemu wystawionemu przez referendarza sądowego nie uprawnionego do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości.

4. Od postanowienia Sądu Okręgowego nie przysługuje żaden środek odwoławczy. Postanowienie z dnia stycznia 2015r., sygn. akt: jest prawomocne i nie podlega dalszemu zaskarżeniu.

5. Orzeczenie kończące postępowanie w sprawie będącej podstawą niniejszej skargi konstytucyjnej zostało doręczone stronie skarżącej w dniu 26 stycznia 2015 r.

W niniejszej sprawie niewątpliwym skutkiem prawnym, który pozostaje w mocy, jest wydane przez Referendarza sądowego postanowienie z dnia lipca 2014r. sygn. akt:

Stanowi tytuł wykonawczy umożliwiający prowadzenie postępowania egzekucyjnego. Poprzez utrzymanie w mocy Postanowieniem Sądu Rejonowego, poprzez odrzucenie zażaleń na w/w Postanowienie Sądu Rejonowego i na postanowienie Sądu Okręgowego pozostaje nadal tytułem wykonawczym.

Stan ten utrzymuje się. Zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia lipca 2014r. nie zostało rozpoznane, lecz potraktowane jako skarga na orzeczenie Referendarza Sądu Rejonowego (j,w.)

Postanowienie z dnia lipca 2014r. zaopatrzone zostało w klauzulę wykonalności. Z formalnego punktu widzenia, z powołaniem na przepisy objęte niniejszą skargą przyjęte

zostało do postępowania egzekucyjnego. Orzeczenie narusza konstytucyjne prawa strony skarżącej. Jest orzeczeniem merytorycznym, korzystającym z przymiotu prawomocności materialnej oraz powagi rzeczy osądzonej, mimo tego, że nie zostało poprzedzone sądowym postępowaniem rozpoznawczym, a jedynie jednostronnymi twierdzeniami Banku jako bankowy tytuł egzekucyjny. Z tych względów wywołuje ono trwały skutek prawny. Trwały skutek prawny polega na ostatecznym rozstrzygnięciu o prawach i obowiązkach strony. Stwierdzając niekonstytucyjność powołanego stanu, wyżej wymienionym wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2015r. Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że wystawiając bankowy tytuł egzekucyjny sąd działa jak sędzia we własnej sprawie.

W niniejszej sprawie postanowienie Sądu Okręgowego w K z dnia stycznia 2015r. zdecydowało ostatecznie o egzekwowaniu od Skarżącego kwot podanych w bankowym tytule egzekucyjnym, choć wynikają jedynie z jednostronnego twierdzenia Banku Wnioskodawcy.

Uzasadnienie

Skarga konstytucyjna została oparta na następującym stanie faktycznym:

Jako przesyłka pocztowa z Sądu Rejonowego w N doręczony został Skarżącemu odpis Postanowienia z dnia lipca 2014r, sygn. akt: Referendarza Sądowego orzekającego o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr wystawionemu przez M S.A. w G dnia czerwca 2014r. Na wymienione postanowienie, jak na postanowienie Sądu Rejonowego wniesione zostało zażalenie.

Sąd Rejonowy nie rozpoznał zażalenia, lecz dnia września 2014r. pod wyżej podaną sygn. akt: wydał postanowienie o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia. Postanowienie powołuje na rozpoznanie skargi na postanowienie Referendarza Sądowego z dnia lipca 2014r.

Zażalenie Skarżącego na podane na wstępie postanowienie Sądu Rejonowego nie zostało rozpoznane do dnia kierowania niniejszej skargi konstytucyjnej.

Na postanowienia Sądu Rejonowego odrzucające zażalenie na postanowienie na postanowienie z dnia września 2014r. wniesione zostało zatlenie. Zażalenie to Sąd Okręgowy odrzucił powołanym w skardze postanowieniem z dnia stycznia 2015r.

Konstytucyjne wzorce kontroli mające zastosowanie w sprawie niniejszej skargi konstytucyjnej oraz wykazanie naruszenia praw i wolności obywatelskich.

Powołane w skardze konstytucyjnej przepisy Kodeksu postępowania cywilnego zamykają skarżącemu drogę do dochodzenia naruszonych wolności lub praw. Znaczenie art. 77 ust. 2. Konstytucji jako wzorca kontroli zostało zaaprobowane przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 20 stycznia 2004 r., SK 26/03.

W sprawie będącej przedmiotem niniejszej skargi konstytucyjnej zostały spełnione wszystkie wymogi warunkujące zastosowanie w sprawie art. 77 ust. 2 Konstytucji.

Zażalenie Skarżącego na postanowienie Sądu Rejonowego nie zostało rozpoznane. Uznane za skargę na orzeczenie Referendarza Sądowego nie zostało rozpoznane w dwuinstancyjnym postępowaniu sądowym.

Naruszone zostały:

Prawo Skarżącego do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy przez należny, bezstronny i niezawisły sąd (art. 45 Konstytucji RP). Mimo wykorzystania wszystkich dostępnych środków zaskarżenia prowadzone jest postępowanie egzekucyjne na podstawie tylko postanowienia Referendarza Sądowego i bankowego tytułu egzekucyjnego.

Prawo do równego traktowania - zasada równości (art. 32 ust. 1 i ust. 2 Konstytucji RP)

Zgodnie z art. 32 Konstytucji RP, wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne (ust. 1). Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny (ust. 2).

Zaskarżane przepisy Kodeksu postępowania cywilnego są niezgodne z konstytucyjną zasadą równości w związku z konstytucyjnym prawem do sądu i prawem do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy.

Zatem niezgodne z zasadą równości jest takie ukształtowanie prawa, w którym podmiot korzysta ze sprawiedliwego, jawnego rozpatrzenia sprawy przez niezależny, bezstronny i niezawisły sąd, a Wnioskodawca obciążony zostaje tytułem wykonawczym polegającym jedynie na bankowym tytule egzekucyjnym i klauzulami Referendarza. Zróżnicowanie sytuacji, gdy ewentualne roszczenie rozpatrywane w postępowaniu rozpoznawczym przed sądem powszechnym, a Skarżący obciążony zostaje przez urzędnika bankowego i referendarza – nie wykonującego zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości.

Zaskarżone postanowienie narusza też zasadę sprawiedliwości społecznej (art. 2 Konstytucji RP). Artykuł 2 Konstytucji RP stanowi, że Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Ranga zasady sprawiedliwości społecznej została uwypuklona nie tylko poprzez zawarcie jej w art. 2 Konstytucji, czyli w rozdziale I "Rzeczpospolita", ale także poprzez wyodrębnienie jej, wskazanie *expressis verbis* w treści tego artykułu, co powoduje, że nie musi ona być wyprowadzana z zasady demokratycznego państwa prawnego.

Prawidłowa realizacja zasady sprawiedliwości społecznej przez ustawodawcę nie może przekładać się na zróżnicowanie sytuacji podmiotów. Tylko równość w kontekście prawa spełnić może zasadę sprawiedliwości społecznej.

Formuła równości jest zasadą, formułą podstawową. Natomiast naruszenie zasady sprawiedliwości społecznej czyni różnicowanie niezgodne z unormowaniami konstytucyjnymi. W sprawie będącej przedmiotem niniejszej skargi konstytucyjnej, jak zostało wykazane powyżej, została naruszona zasada równości poprzez rozróżnienie obywateli na podstawie nieadekwatnego kryterium.

Zasada proporcjonalności (art. 31 ust. 3 Konstytucji RP).

Konstytucja RP przewiduje, że ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw - zasada proporcjonalności.

Zasada państwa prawnego i wywodzona z tej zasady zasada zaufania obywateli do Państwa (art. 2 Konstytucji RP).

Zgodnie z art. 2 Konstytucji Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasadę sprawiedliwości społecznej. Na znaczenie art. 2 i zmianę treści ogólnej zasady państwa prawnego, istotę treści państwa prawnego i cel tego państwa w postaci urzeczywistniania sprawiedliwości społecznej zwrócono uwagę w

wyroku z dnia 21 marca 2001 r., K. 24/00. Artykuł 2 został oceniony jako mający zasadnicze znaczenie dla sytuacji prawnej obywateli i organów władzy państwowej i uznany za podstawowy dla konstytucyjnoprawnego porządku Państwa Polskiego. Zdaniem TK, istotną część treści normatywnej art. 2 stanowi zasada zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez niego prawa.

Zdaniem strony skarżącej, z zasady państwa prawnego oraz wywodzonej z tej zasady, zasady zaufania obywateli do państwa można na potrzeby niniejszej skargi wywieść także zasadę zakazu czerpania przez Wnioskodawcę korzyści z naruszających Konstytucję przepisów prawa.

Państwo prawne to nie tylko państwo, w którym organy przestrzegają prawa, ale także państwo, w którym regulacje prawne zabezpieczają obywateli przed działaniami niezgodnymi z prawem zakazując czerpania korzyści z takich bezprawnych działań. W sprawie będącej przedmiotem niniejszej skargi Wnioskodawca uzyskał tytuł wykonawczy bez przeprowadzenia postępowania rozpoznawczego.

Taki stan narusza zatem konstytucyjną zasadę państwa prawnego i wywodzoną z niej zasadę zaufania do organów państwa.

Zasada przyzwoitej legislacji wywodzona z zasady państwa prawnego oraz z zasady proporcjonalności (art. 2, art. 31 ust. 3 Konstytucji RP)

Z zasady państwa prawnego Trybunał Konstytucyjny wywiódł zasadę przyzwoitej legislacji (orzeczenie z dnia 12 czerwca 2002 r., P. 13/01). Zasada ta może być także wywodzona z zasady proporcjonalności wyrażonej w art. 31 ust. 3 Konstytucji, K. 19/99. Z zasady przyzwoitej legislacji, obok nakazu formułowania norm w sposób poprawny, precyzyjny i jasny, zwłaszcza gdy chodzi o ochronę praw i wolności oraz o sytuacje, gdy istnieje możliwość stosowania sankcji wobec obywatela, strona skarżąca wywodzi zasadę stanowienia norm, które w jednakowy (jednolity) sposób regulują konsekwencje prawne zaistnienia jednolitego (jednakowego) stanu faktycznego.

Niezgodne z zasadą przyzwoitej legislacji byłoby takie stanowienie norm prawnych, które by w sposób sztuczny i nieuzasadniony odmiennie regulowały sytuację prawną obywateli w przypadku zaistnienia jednolitego pod względem prawnym stanu faktycznego.

W tym stanie faktycznym i prawnym skarga konstytucyjna jest uzasadniona.

Załączniki:

- 1) odpis postanowienia Referendarza Sądowego z dnia lipca 2014r. sygn. akt
- 2) odpis Postanowienia Sądu Rejonowego w N z dnia .09.2014r, sygn. akt:
- 3) kopia postanowienia Sądu Rejonowego akt: j.w.
- 4) kopia postanowienia Sądu Okręgowego
5. odpis skargi konstytucyjnej.